

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

49. De Studiositate

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

conivitum spiritu, & trementem sermones
meos: Vnde rectè D. Augustinus: *Altus* *Serm. 7.*
est Deus, humilias te & descendit ad te: E-
rigis, & fugit à te: quare? quia excelsus est, *de Ascens.*
& humilias respicit, & alta à longè cogno-
scit. Zelus proficiendi in profunda hu-
mitate.

De Studiositate.

XLIX.

I. **E**Xpende quomodo piè exereen-
da sit Studiositas, (qua est virtus,
qua immoderatum appetitum sciendi mo-
deratur, & ad moderatum studium scien-
tiarum impellit. Vitia ei opposita sunt
curiositas & negligentia:) nimirum sic
quoad actus internos, desiderando, &
proponendo hos sequentes externos
exercere. 1. Nolle scire noxia, prohibi-
ta, curiosa, inutilia: neque scientiã sa-
luti & veræ virtuti præferre. 2. Stude-
re rebus vtilibus ea diligentia, fine,
loco, tempore, modo quo oportet, &
ad hæc addiscenda appetitum dormi-
turientem excitare. 3. Intellectum &
affectum, sensusq; tum internos, tum
externos ab inutilium, & noxiarum
curiosa perceptione reprimere. Quo-
ad actus externos, hæc prædicta om-
nia re ipsa præstando, idque cum re-
cta finis supernaturalis intentione.
cum seria intellectus, omniumque vi-
rium

rium applicatione: cum discretia in labore studendi cōtinuando assiduitate & constantia. Feruor hos studiositatis actus perfectè meritorieq; exercendi.

II. Quam præclarè in hac virtute excelluerint tot viri Sancti, eiusque præsidio cum Diuina gratia eximiam scientiæ præminentiam sint assecuti, qua & sibi ingens augmentum gratiæ & gloriæ pepererunt, & toti mundo mirificè præluxerunt: quales fuere D. Hieronymus, Augustinus, Thomas Aquinas, multi etiam recentiores, uti Bellarminus, Franciscus Suarez, alijque, qui non minus eximia vitæ integritate & sanctitate, quam ingenij subtilitate & scientia posteros in admirationem rapuerunt. Zelus æmulandi.

III. Incitamenta, 1. Quod hæc iuxta normam studiositatis in scientiarum studiū incumbendi ratio sit Deo gratissima, cum eius præcipuè gloria intendat, mirificeque augeat. 2. Quod sit optimum instrumentum propriæ alienæque perfectionis promouendæ, cum scientia virtuti coniuncta intellectum mirificè illuminet, & voluntatem ad perfectionis studium vehementer inflammet. 3. Quod animam ad peculiarem Doctorum aureolam in cælo

lo promerendam disponat. Feruor iuxta huius virtutis præscriptum studijs vacandi.

De Taciturnitate & Modestia.

L.

I. **E**Xpende quomodo exercenda sit, ut Deo magis placeat discreta taciturnitas (qua est virtus, qua immoderatus loquendi appetitus tum inutilia, tum etiam utilia, sine debito modo, & tempore cohibetur, habetq; vitia opposita loquacitatem, & nimiam taciturnitatem:) quoad actus quidem internos sic: volendo & proponendo hos sequentes actus externos exercere, qui sunt: 1. Nihil illicitum, inutile, & otiosum proferre, 2. Nec bona extra tempus & locum sine debitis circumstantijs, non ad ostentationem, sed ad Dei gloriã, nostram aliorumque necessitatem, & utilitatẽ. 3. Ad spiritum recolligendum certis temporibus promptè secessum captare, atque ab ordinario etiam docendi, & monendi officio cessare. Quoad externos verò actus hæc eadem facto ipso præstando, idque pura intentione Diuini beneplaciti, & spiritualis nostri, aliorumque profectus, serió prudenter, constanter. Quam egregiè id præstiterit B. Virgo paruula in templo: salu-

salu-